

Sygn. akt IV U 753/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2017r. w S.

odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 czerwca 2016r. Nr (...)

w sprawie A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala iż decyzja z dnia 24 czerwca 2016r. o odmowie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy obciążających A. C. została wydana przedwcześnie i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w przedmiocie wniosku A. C. z 7 stycznia 2015r. o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek, po zrealizowaniu umowy nr (...) z dnia 6 marca 2015r. zawartej między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. a A. C. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, albo po wcześniejszym rozwiązaniu tej umowy z przyczyn określonych w jej paragrafie 7.

Sygn. akt IV U 753/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2016 r. (nr (...) - (...) - (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej A. C., odmówił umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 45.055,75 zł, w tym z tytułu: składek – 23.518,75 zł i odsetek – 21.537,00 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 16.382,76 zł, w tym z tytułu: składek – 8.620,76 zł i odsetek – 7.762,00 zł;
- Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.464,96 zł, w tym z tytułu: składek – 1.820,96 zł i odsetek – 1.644,00 zł;

Organ rentowy wskazał, iż na wniosek ubezpieczonej, w dniu 6 lutego 2015 r. wydał decyzję określającą warunki umorzenia należności, wskazując przy tym, że warunkiem umorzenia jest nieposiadanie – na dzień wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie – niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1999 r. oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego – które to należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji z dnia 6 lutego 2015 r. Niepodlegające umorzeniu składki wraz z z odsetkami za zwłokę spłacane są w ramach układu ratalnego, określonego umową nr (...) z dnia 6 marca 2015 r. o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, jednak w ustawowym terminie, tj. do dnia 10 marca 2016 r. ubezpieczona nie uiściła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie G. O.. W związku z powyższym, w ocenie organu rentowego, mimo iż A. C. spłaca należności z tytułu składek w układzie ratalnym, to nie uregulowała w terminie kosztów egzekucyjnych należnych komornikowi sądowemu, a zatem nie została spełniona przesłanka warunkująca umorzenie należności określona w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej.

Od powyższej decyzji A. C. złożyła odwołanie, przyznając iż w dniu 7 stycznia 2015 r. wystąpiła do organu rentowego o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Następnie otrzymała decyzję organu określającą warunki umorzenia i w dniu 6 marca 2015 r. zawarła z organem umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu. Zgodnie ze wskazaną umową, termin spłaty ostatniej raty przypada na dzień 2 września 2019 r. i – w ocenie ubezpieczonej – dopiero w tym czasie organ rentowy powinien wydać decyzję o umorzeniu. Ponadto podniosła, iż w treści doręczonej jej decyzji nie wskazano kiedy decyzja się uprawomocni, od którego momentu należy liczyć 12-miesięczny termin, ani też jakie należności i w jakiej kwocie winny zostać uregulowane w celu zrealizowania warunków umorzenia. A. C. podkreśliła, iż dopiero w dniu 4 kwietnia 2016 r. otrzymała postanowienie od komornika sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne, określające wysokość kosztów tego postępowania. Wskazała, iż celem ustawy abolicyjnej jest poprawa sytuacji drobnych przedsiębiorców, a jej zadłużenie wobec ZUS nie wyniknęło ze złej woli tylko z niekorzystnej sytuacji finansowej. Wobec powyższego wniosła o zmianę decyzji organu rentowego i umorzenie należnych na rzecz tego organu składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując okoliczności podniesione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2015 r. A. C. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (wniosek k.1 akt rentowych).

Decyzją z dnia 6 lutego 2015 r. (nr (...) - (...) - (...)) organ rentowy określił, iż według stanu na dzień 7 stycznia 2015 r. umorzeniu będą podlegały następujące należności A. C. z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 45.055,75 zł, w tym z tytułu: składek – 23.518,75 zł i odsetek – 21.537,00 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 16.382,76 zł, w tym z tytułu: składek – 8.620,76 zł i odsetek – 7.762,00 zł;
- Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.464,96 zł, w tym z tytułu: składek – 1.820,96 zł i odsetek – 1.644,00 zł;

Jednocześnie w treści decyzji (w pkt II) wskazano, iż warunkiem umorzenia wskazanych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu (z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie), które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie systemowej oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (decyzja k.3-4 akt rentowych).

Na podstawie umowy nr (...) z dnia 6 marca 2015 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek zawartej pomiędzy Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. i A. C., rozłożono na raty należności z tytułu składek w łącznej kwocie 16.616,20 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.746,41 zł, ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 4.823,50 zł oraz Fundusz Pracy w kwocie 1.046,29 zł. Zgodnie z ustalonym przez strony harmonogramem spłat ostatnia rata (z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne) winna być uregulowana przez ubezpieczoną do dnia 2 września 2019 r. W § 7 umowy strony zawarły okoliczności, których wystąpienie powoduje rozwiązanie umowy (umowa k.13-17 akt sprawy).

Wnioskiem z dnia 19 marca 2015 r., skierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, wierzyciel - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko A. C., z uwagi na zawarcie pomiędzy stronami umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek (wniosek wierzyciela k.18 akt komorniczych Km 2658/2012). W dniu 25 marca 2015 r. Komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 820 k.p.c. (postanowienie k.24 akt komorniczych Km 2658/2012). Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2016 r. Komornik Sądowy – wobec stwierdzenia, że wierzyciel w ciągu roku od dnia zawieszenia postępowania nie dokonał czynności niezbędnych do dalszego prowadzenia postępowania i nie złożył wniosku o jego podjęcie i w związku z tym postępowanie egzekucyjne umorzyło się z mocy samego prawa stosownie do art. 823 k.p.c. – ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na łączną kwotę 243,48 zł i zwrócił wierzycielowi tytuł wykonawczy (postanowienia k.27, 28 akt komorniczych Km 2658/2012). Odpis postanowienia o ustaleniu kosztów postępowania został doręczony ubezpieczonej A. C. w dniu 8 kwietnia 2016 r. (zwrotne poświadczenie odbioru k.30 akt komorniczych Km 2658/2012).

W wyniku realizacji umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, na dzień 2 lutego 2017 r. A. C. dokonała 16 wpłat, które miały miejsce po terminie (od 1 do 16 raty) oraz 7 terminowych wpłat (od 17 do 23 raty) (informacja z (...) Oddział S. k.12 akt sprawy).

Zaskarżoną decyzją z dnia 24 czerwca 2016 r. (nr (...) - (...) - (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), odmówił umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 45.055,75 zł, w tym z tytułu: składek – 23.518,75 zł i odsetek – 21.537,00 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 16.382,76 zł, w tym z tytułu: składek – 8.620,76 zł i odsetek – 7.762,00 zł;
- Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2005 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.464,96 zł, w tym z tytułu: składek – 1.820,96 zł i odsetek – 1.644,00 zł (decyzja k.13-14 akt rentowych).

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż ubezpieczona nie spełniła przesłanki warunkującej umorzenie wymienionych należności, to jest w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia (10.03.2015 r.) nie uregulowała należności niepodlegających umorzeniu z tytułu kosztów egzekucyjnych (decyzja k.13-14 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny, który nie był przedmiotem sporu między stronami, został ustalony na podstawie wskazanych przy poszczególnych ustaleniach dowodów z dokumentów, które Sąd w całości uznał za wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej okazało się uzasadnione.

Jak wynika z akt sprawy, ubezpieczona A. C. w styczniu 2015 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. u umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) /dalej jako ustawa abolicyjna/. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 powołanej ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. W takim wypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności podlegających umorzeniu, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych (art. 1 ust. 8 ustawy). Warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie – na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia należności – niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez wskazane powyżej odpowiednie podmioty (art. 1 ust. 10 ustawy). Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, z tym zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności, warunek ten uważa się za spełniony po ich opłaceniu (art. 1 ust. 11 i 12 ustawy).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonej, w dniu 6 lutego 2015 r. wydał decyzję określającą warunki umorzenia, wskazując iż podstawą umorzenia (wymienionych w decyzji należności) jest spłata należności niepodlegających umorzeniu – w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji. Wskazał ponadto, iż w sytuacji gdy w tym terminie należności niepodlegające umorzeniu zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności - warunek o którym mowa powyżej uważa się za spełniony po opłaceniu należności. Decyzja ta została ubezpieczonej doręczona w dniu 9 lutego 2015 r. i uprawomocniła się dnia 10 marca 2015 r. Jednocześnie pismem datowanym na dzień 6 lutego 2015 r., doręczonym ubezpieczonej łącznie z decyzją, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dodatkowo poinformował A. C., iż w związku z wydaną decyzją określającą warunki umorzenia, zgodnie z art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej, warunkiem umorzenia należności jest opłacenie

wszystkich należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wymienionej decyzji bądź zawarcie w tym terminie umowy o rozłożeniu na raty lub odroczeniu terminu płatności tych należności, natomiast informację o kwocie należności ubezpieczona uzyska w Oddziale ZUS w S.. W piśmie organ wskazał także, iż „warunkiem umorzenia należności na podstawie ustawy abolicyjnej jest również uregulowanie kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego” a informację o tych kosztach otrzyma u wskazanych podmiotów. Mając powyższe na uwadze nie ulega zatem wątpliwości, iż decyzja o odmowie umorzenia należności może zostać wydana dopiero wówczas, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia (o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy) niepodlegające umorzeniu należności (o których mowa w art. 1 ust. 10) nie zostaną spłacone albo - w przypadku, gdy zawarto umowę o rozłożeniu należności na raty - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

W tej sytuacji, skoro jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji określającej warunki umorzenia organ rentowy obowiązany jest wskazać kwoty podlegających umorzeniu należności i określić wszystkie warunki jakie musi spełnić ubezpieczony aby w przyszłości uzyskać decyzję o umorzeniu niezapłaconych należności. W okolicznościach niniejszej sprawy bezsprzecznie organ rentowy nie sprostął temu obowiązkowi. W odniesieniu do należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu wskazać należy, iż o ile kwota tych należności faktycznie nie została precyzyjnie wskazana w treści samej decyzji, to określono ją w treści zawartej między stronami umowy z dnia 6 marca 2015 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek. Zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat, wymagalność ostatniej raty przypada na dzień 2 września 2019 r. Jednocześnie jak wynika z informacji udzielonej przez ZUS ubezpieczona realizuje warunki umowy i systematycznie spłaca zobowiązanie wobec organu rentowego. Mimo iż część wpłat została dokonana po terminie wynikającym z harmonogramu, umowa nie uległa rozwiązaniu i w dalszym ciągu wiąże strony. W tej sytuacji uznać należy, że powyższa przesłanka, warunkująca umorzenie należności z tytułu składek, nie została jeszcze spełniona – jednak termin do jej realizacji uległ wydłużeniu aż do 2019 r. (w przypadku dokonywania wpłat na rzecz organu). Natomiast w przypadku zaistnienia okoliczności o których mowa w § 7 umowy, powodujących rozwiązanie umowy przed terminem płatności ostatniej raty w 2019 r., decyzja w przedmiocie wniosku ubezpieczonej z dnia 7 stycznia 2015 r. o umorzenie należności z tytułu składek będzie mogła zostać wydana w terminie wcześniejszym.

Odmienne sytuacja przedstawia się natomiast w odniesieniu do kosztów egzekucyjnych, do których uiszczenia – stosownie do postanowień art.1 ust. 10 ustawy abolicyjnej – ubezpieczona także została zobowiązana. Po pierwsze trzeba zaznaczyć, jak słusznie podniosła ubezpieczona, iż koszty te nie zostały precyzyjnie określone przez organ rentowy ani w treści decyzji, ani także w datowanym na ten sam dzień skierowanym do niej dodatkowym piśmie informacyjnym. W tej kwestii organ jedynie poinformował ubezpieczoną, iż informację o ich wysokości może uzyskać u podmiotów prowadzących postępowanie egzekucyjne. Oczywistym jest, iż koszty egzekucji ustalone są w postępowaniu egzekucyjnym, z którego wynikają (nie mogą zostać ustalone w żadnym innym postępowaniu), w drodze postanowienia wydawanego przez organ, który prowadził egzekucję. Zatem w niniejszej sprawie czynności organu rentowego sprowadzałyby się jedynie do poinformowania ubezpieczonej o wysokości tychże kosztów egzekucyjnych ustalonych przez komornika sądowego. Nie ulega także wątpliwości, iż postanowienie o kosztach egzekucyjnych powinno zostać wydane pod koniec prowadzonej egzekucji, gdyż dopiero wtedy znane są ostateczne koszty jej prowadzenia – wiadomo, jakie koszty faktycznie zostały poniesione. Wprawdzie dopuszcza się wydawanie przez organy egzekucyjne częściowych postanowień, jednak całkowity koszt egzekucji można ustalić dopiero po jej zakończeniu. W sprawie będącej przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego postępowanie egzekucyjne zostało – na wniosek wierzyciela, z uwagi na zawarcie z ubezpieczoną umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty – zawieszona, a po roku, stosownie do art. 823 k.p.c., z uwagi na beczynność wierzyciela – uległo ono umorzeniu z mocy samego prawa. W okresie zawieszenia wierzyciel mógł w każdym czasie, np. z uwagi na niedotrzymanie przez ubezpieczoną warunków układu ratalnego, zwrócić się do komornika z wnioskiem o podjęcie zawieszonych postępowania. Zatem dopiero w dniu 4 kwietnia 2016 r., z uwagi na umorzenie postępowania egzekucyjnego, komornik sądowy ustalił wysokość kosztów egzekucyjnych, a postanowienie w tym przedmiocie zostało ubezpieczonej doręczone w dniu 8 kwietnia 2016 r. W tych okolicznościach nie sposób uznać, że A. C. – nie uiszczając kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji organu rentowego określającej warunki

umorzenia, to jest do dnia 10 marca 2016 r. – nie spełniła warunku umorzenia należności wynikającego z art. 1 ust. 10 i 11 ustawy abolicyjnej. Zupełnie nielogiczne i nieuzasadnione (przy założeniu racjonalnego ustawodawcy) byłoby bowiem ustalenie, że ustawodawca – mimo iż dopuszcza możliwość wydłużenia 12-miesięcznego terminu do spłaty należności z tytułu składek, w przypadku zawarcia umowy o rozłożenie na raty tych należności, aż do daty ich opłacenia – nie przewiduje takiej możliwości w przypadku kosztów egzekucyjnych, których wysokość, co istotne, została określona dopiero po upływie 12- miesięcznego terminu od uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia. Mimo iż kwestia ta nie została precyzyjnie określona w przepisach ustawy abolicyjnej, z treści tych przepisów absolutnie nie można wywieść wniosków przeciwnych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia organu rentowego. W tej sytuacji należy uznać zatem, że 12-miesięczny ustawowy termin do uregulowania kosztów egzekucyjnych rozpoczął bieg od dnia doręczenia ubezpieczonej postanowienia komornika sądowego w przedmiocie ustalenia kosztów egzekucji (albowiem to w tej dacie, mimo iż miała ona jeszcze możliwość zakwestionowania postanowienia – była jej znana wysokość tych kosztów). Orzeczenie to stanowi niejako doprecyzowanie (podobnie jak umowa o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty, z której wynikają konkretne kwoty należnych składek na rzecz organu) decyzji organu rentowego określającej warunki umorzenia, albowiem w treści tej decyzji organ nie wskazał wysokości należności niepodlegających umorzeniu, do których spłaty była zobowiązana wnioskodawczyni, uniemożliwiając jej tym samym spełnienie niezbędnego warunku do wydania korzystnej decyzji o umorzeniu pozostałych należności. W okolicznościach sprawy Sąd nie mógł zaaprobować postępowania, w ramach którego stawianym przez organ rentowy warunkiem umorzenia należności z tytułu składek, jest konieczność uregulowania przez ubezpieczoną kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji organu określającej warunki umorzenia, ale jeszcze przed rzeczywistą datą ustalenia wysokości tych kosztów przez Komornika Sądowego. W takiej sytuacji warunek powyższy nigdy nie mógłby zostać spełniony, a walor decyzji określającej warunki umorzenia należności byłby jedynie iluzoryczny, albowiem decyzja kończąca postępowanie w sprawie zawsze miałaby charakter odmowy.

Konkludując stwierdzić należy, iż decyzja organu rentowego z dnia 24 czerwca 2016 r. o odmowie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy obciążających A. C. – została wydana przedwcześnie, albowiem – uwzględniając wskazane wyżej rozważania – nie było podstaw do odmowy umorzenia należności, a nie ziszczyły się także przesłanki warunkujące wydanie decyzji pozytywnej. W związku z tym Sąd Okręgowy – będąc ograniczony, w myśl przepisów postępowania cywilnego, formą możliwego rozstrzygnięcia – zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w przedmiocie wniosku A. C. z dnia 7 stycznia 2015 r. o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek, dopiero po zrealizowaniu umowy nr (...) z dnia 6 marca 2015 r. zawartej między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. a A. C. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, bądź też po wcześniejszym rozwiązaniu tej umowy z przyczyn określonych w jej paragrafie 7.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.